

[Qvist Jørgensen]

cafeteriadriften ikke er nogen strålende forretning.

Hvis vi var i den situation, at vi skulle bygge nye kaserner og kunne indrette dem efter behovene, var det nok en af de ting, vi ville være opmærksom på, men SF er sikkert enig i, at det ikke er det, der ligger lige for. Vi kommer jo snart til at tale om kasernedlæggelser og en effektiv udnyttelse af de tilbageværende, og der er således nok ikke basis for tilbygninger. Men vi skal da ikke ødelægge nogen mulighed for, at man lokalt kan finde ud af at klare en kop kaffe, et spejlæg eller et måltid mad.

Med hensyn til en ændring af den militære straffelov – det er B 17 – må jeg nok sige, at jeg synes, at SF – og jeg skal her sige undskyld til hr. Pelle Voigt – er ved at skyde spurve med kanoner. Det er ikke vores indtryk, at den påståede usikkerhed med hensyn til, hvornår man som militærperson befinder sig i den ene eller i den anden zone, er så udbredt, men det vil vi gerne orienteres om under udvalgsarbejdet.

Så er der endelig den militære ombudsmandsinstitution. Sidst vi talte om dette, var vi ret forbeholdne, og det er vi fortsat. Et nyt moment, der kan bringes ind i forhold til sidst, og som efterhånden er ved at blive et grundlæggende spørgsmål for os og måske et, vi skal rette mest til os selv, er, om vi er ved at udvande ombudsmandsbegrebet. Bør vi ikke overveje at vende tilbage til, at vi har én og kun én ombudsmand? Vi har en forbrugerombudsmand, og af og til kan vi se forslag om flere – og så en indrømmelse: S og SF har jo sammen foreslået en børneombudsmand. Snart får vi vel også forslag om en patientombudsmand, en ældreombudsmand, og hvad man nu ellers kan forestille sig. Jeg vil godt advare mod den mulige udvikling, for jeg tror faktisk, at vi er på vej til at udvande, eller man kunne måske endda sige afpøttere begrebet, og det kan være en trussel mod det forbillede, som vi er meget tilfreds med, og som vi også kan iagttage at andre lande gerne vil kopiere, altså selve ombudsmandsbegrebet.

Alt i alt, bortset fra B 15 og B 16, ikke nogen særlig varm tilslutning fra os, men vi vil meget gerne medvirke til, at udvalgsarbejdet kommer godt i gang og bliver afviklet ordentligt.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal takke mine kolleger i ordførererkred-

sen, fordi de har givet mig lov til at få ordet allerede nu, idet jeg skal til et andet møde herinde. Jeg skal selvfølgelig gøre det kort.

Forslagene blev jo sidst førstebehandlet den 17. marts i år, og det var min hensigt at henvise til, hvad vi sagde dengang. Det kan jeg imidlertid ikke af den grund, at vi slet ikke var på talerstolen, idet Det Konservative Folkepartis daværende ordfører, hr. Bo Kristensen, påtog sig også på vore vegne at afvise forslagene. Det skal jeg så sige at vi også gør denne gang.

Jeg skal kun bakke forsvarsministeren op, og han vil sikkert ikke have noget imod, at jeg afrunder med at citere et par sætninger fra hans forgænger, daværende forsvarsminister Collets tale den 17. marts her i Tinget – det står sp. 8609 i Folketingstidende 1987-88:

» . . . at forslagene er præget af det velkendte faktum, at SF ikke ligefrem er den store elsker af dansk forsvar. De midler, SF vil anvende for at nå målene, er derfor således indrettet, at de for det første svækker beredskabet i forsvaret og for det andet forsøger at gøre forsvaret civilt, hvad det aldrig kan blive på grund af de særlige opgaver, forsvaret nu engang har.«

Jeg synes, det var rette ord på rette sted, og det er rigeligt for CD som begrundelse for vor afvisning.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg synes heller ikke, vi skal gøre debatten unødvendig lang.

Hvad angår ombudsmandsinstitutionen, kan jeg erklære mig helt enig med hr. Qvist Jørgensen og Socialdemokratiet. Vi ønsker heller ikke ombudsmandsinstitutioner, der er delt op på forskellige befolkningsgrupper. Forsvarets folk er borgere på lige fod med andre, og derfor går vi imod dette forslag. Vi synes i øvrigt, det er lidt postulerende, når SF siger, at vi kunne undgå et spild af ressourcer ved at indføre sådan en ombudsmandsinstitution i forsvaret; det har jeg faktisk svært ved at se.

Så postulerer SF også, at der er vanskeligheder i samarbejdet mellem de værnepligtige og forsvaret, og at det skulle en ombudsmandsinstitution også kunne hjælpe på. Jeg synes ikke, det er vores indtryk, at der er samarbejdsvanskeligheder for øjeblikket, og selv om der var, kan vi ikke se, at en ombudsmandsinstitution skulle kunne lave om på det. Her må man vel snarere overveje, om lidt mere formelle samar-